

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 50/24

Luxemburg, 21 maart 2024

Arrest van het Hof in zaak C-61/22 | Landeshauptstadt Wiesbaden

De verplichting om in identiteitskaarten twee vingerafdrukken op te nemen is verenigbaar met de grondrechten op eerbiediging van het privéleven en bescherming van persoonsgegevens

De verordening die in deze maatregel voorziet is echter vastgesteld op basis van een onjuiste rechtsgrondslag en wordt daarom door Het Hof ongeldig verklaard. De gevolgen ervan worden niettemin gehandhaafd tot op uiterlijk 31 december 2026, zodat de Europese wetgever een nieuwe verordening met een juiste rechtsgrondslag kan vaststellen

De verplichting om in identiteitskaarten twee vingerafdrukken op te nemen is verenigbaar met de grondrechten op eerbiediging van het privéleven en bescherming van persoonsgegevens. Deze maatregel wordt gerechtvaardigd door de doelstellingen die erin bestaan de vervaardiging van valse identiteitskaarten en identiteitsfraude tegen te gaan en de interoperabiliteit van de verificatiesystemen te waarborgen. Het Hof verklaart de verordening die in deze maatregel voorziet evenwel ongeldig, aangezien zij op basis van een onjuiste rechtsgrondslag en bijgevolg volgens een verkeerde wetgevingsprocedure is vastgesteld. Omdat een ongeldigverklaring met onmiddellijke ingang ernstige negatieve gevolgen zou hebben, handhaaft het Hof de gevolgen van de verordening totdat er, uiterlijk op 31 december 2026, een nieuwe verordening in werking treedt.

Een Duits staatsburger betwist voor een Duitse rechter de weigering van de stad Wiesbaden om hem een nieuwe identiteitskaart af te geven waarin zijn vingerafdrukken niet zijn opgenomen.

De Duitse rechter vraagt aan het Hof om te onderzoeken of de verordening van de Unie die voorziet in de verplichting om in het opslagmedium van identiteitskaarten twee vingerafdrukken op te nemen¹, geldig is.

Na een grondig onderzoek stelt het Hof vast dat **de verplichting om twee volledige vingerafdrukken op te nemen in het opslagmedium voor identiteitskaarten een beperking vormt van de grondrechten op eerbiediging van het privéleven en bescherming van persoonsgegevens**, die door het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden gewaarborgd.

Dit wordt evenwel gerechtvaardigd door de doelstellingen van algemeen belang die erin bestaan de vervaardiging van valse identiteitskaarten en identiteitsfraude tegen te gaan alsook de interoperabiliteit van de verificatiesystemen te waarborgen. Deze opneming is namelijk geschikt en noodzakelijk om deze doelstellingen te verwezenlijken en is daar niet onevenredig aan.

Aangezien de opneming van twee vingerafdrukken het mogelijk maakt de vervaardiging van valse identiteitskaarten en identiteitsfraude tegen te gaan, kan dat in het bijzonder bijdragen tot zowel de bescherming van het privéleven van de betrokkenen als, meer algemeen, de bestrijding van criminaliteit en terrorisme. Doordat het de burgers van de Unie in staat stelt om zich op een betrouwbare manier te identificeren, vergemakkelijkt dit bovendien de

uitoefening van hun recht van vrij verkeer en verblijf in de Europese Unie. De doelstellingen die met die opnemingsprocedure worden nagestreefd, zijn bijgevolg niet alleen voor de Unie en de lidstaten, maar ook voor de burgers van de Unie van bijzonder belang.

De opnemingsprocedure van louter een gezichtsopname zou een minder doeltreffend identificatiemiddel zijn dan de opnemingsprocedure, naast die gezichtsopname, van twee vingerafdrukken. Veroudering, levensstijl, ziekte of een chirurgische ingreep kunnen de anatomische kenmerken van het gezicht immers veranderen.

De betrokken **verordening** is echter **vastgesteld op basis van een onjuiste rechtsgrondslag**² en dus volgens een verkeerde wetgevingsprocedure, namelijk de gewone wetgevingsprocedure in plaats van de bijzondere wetgevingsprocedure die met name eenparigheid van stemmen vereist binnen de Raad. **Het Hof verklaart de verordening dan ook ongeldig.**

Indien **de verordening met onmiddellijke ingang ongeldig zou worden verklaard, zou dat ernstige negatieve gevolgen kunnen hebben voor een groot aantal burgers van de Unie, in het bijzonder voor hun veiligheid** in de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht. **Het Hof handhaaft daarom de gevolgen van de verordening totdat, binnen een redelijke termijn en uiterlijk op 31 december 2026, een nieuwe verordening in werking treedt** die op de juiste rechtsgrondslag is gebaseerd.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst en, indien van toepassing, de samenvatting](#) van het arrest zijn op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Volg ons!

¹ [Verordening \(EU\) 2019/1157](#) van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende de versterking van de beveiliging van identiteitskaarten van burgers van de Unie en van verblijfsdocumenten afgegeven aan burgers van de Unie en hun familieleden die hun recht van vrij verkeer uitoefenen.

² Het Europees Parlement en de Raad hebben de verordening namelijk vastgesteld op grond van artikel 21, lid 2, VWEU, dat verband houdt met het recht van de burgers van de Unie om vrij op het grondgebied van de lidstaten te reizen en te verblijven. De juiste rechtsgrondslag is evenwel het specifiekere artikel 77, lid 3, VWEU, dat betrekking heeft op de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht en, meer in het bijzonder, het beleid inzake grenscontroles, asiel en immigratie. Dit laatste artikel voorziet in een bijzondere wetgevingsprocedure en vereist met name eenparigheid van stemmen binnen de Raad.